

Mým původním záměrem při psaní této práce bylo popsat všechny důležité aspekty evropského práva ochranných známek. To se však ukázalo jako nereálné, nechtěl-li jsem pouze přepisovat texty právních předpisů a stovky článků v české a zahraniční literatuře, shrnující obsah Nařízení. Proto jsem se rozhodl věnovat hlavní část práce absolutním důvodům zamítnutí zápisu ochranné známky Společenství, které tvoří základní hranici toho, co lze zapsat jako komunitární ochrannou známku a co nikoliv. Tohoto rozhodnutí jsem v průběhu práce několikrát litoval, protože, jak jsem zjistil, některá ustanovení čl. 7 odst. Nařízení činí výkladové problémy nejen mně, ale také Úřadu a dokonce Evropskému soudnímu dvoru. Pokusím se shrnout hlavní poznatky a závěry, které jsem během práce učinil:

- (1) Systém komunitárních ochranných známek bezesporu usnadňuje účastníkům trhu registraci jejich ochranných známek, protože jedinou přihláškou a za jediný poplatek lze dosáhnout ochrany ve všech členských státech EU najednou.
- (2) Silná stránka systému je zároveň jeho slabinou – pokud se i byt' jen v jedné části Společenství (může se jednat dokonce jen o část území členského státu!) vyskytne důvod zamítnutí zápisu, nebude označení zapsáno a na komunitární úrovni se mu nedostane žádné ochrany.
- (3) Nařízení stanovuje jako jednu z podmínek ochrany grafickou znázornitelnost označení, přestože stav techniky umožňuje označení „zapisovat“ do evidence i jiným způsobem než graficky. Domnívám se, že požadavek grafické znázornitelnosti by měl být z textu Nařízení vypuštěn, protože se z něj stal čistý formalismus, postrádající racionální zdůvodnění.
- (4) Značné problémy způsobuje extrémní jazyková rozmanitost EU, a to zejména tím, že většina absolutních důvodů zamítnutí zápisu musí být posuzována ve všech jazycích používaných v EU, a to dokonce i neoficiálních. Přihlašovatel tak při podání přihlášky prakticky nemá šanci odhadnout své šance na úspěch.
- (5) ESD několikrát změnil názor na vztah mezi ustanoveními čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) Nařízení. Zejména není jasné, jaké zájmy mají příslušná ustanovení chránit – zda pouze zájem veřejnosti na rozlišení zboží/služby jednoho podniku od zboží/služby jiného podniku, nebo také zájem podniků (existujících či budoucích) používat bez omezení některá označení. Jedná se o velmi důležitou otázku, jejíž nevyřešení vede k právní nejistotě zájemců o zápis ochranné známky a k jejich ekonomickým ztrátám.

(6) V evropském právu chybí koordinace mezi známkoprávní ochranou na straně jedné a ochranou zeměpisných označení a označení původu na straně druhé v oblasti alkoholických nápojů a vín.

Zpracování diplomové práce bylo pro mě zajímavé a užitečné. Uvědomil jsem si, že i zdánlivě jednoduchá právní úprava (obsažená v podstatě pouze v jednom evropském Nařízení), může vyvolávat řadu obtížně řešitelných výkladových problémů. Domnívám se, že Nařízení by mělo být novelizováno, a to minimálně ve smyslu výše naznačených nedostatků.